

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Urszula Sulima

Protokolant: Alicja Winiarska

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

przeciwko **A. O.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. O. na rzecz strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 1299,73 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 maja 2012 r. do dnia zapłaty;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 129,87 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 czerwca 2010 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin- Zachód strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. domagała się zasądzenia od pozwanej A. O. kwoty 2220,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że pozwana korzystała z energii elektrycznej doprowadzanej do lokalu przy ul. (...) we W., dostarczanej przez stronę powodową na podstawie umowy z dnia 23 maja 1961 r. Podała, że z uwagi na zaległości w płatnościach, przedmiotowa umowa została w dniu 11 maja 2012 r. rozwiązana. Wskazała, że pozwana, mimo wezwania, nie uregulowała należności dochodzonych pozwem.

W dniu 4 lipca 2012 r. został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 3).

We wniesionym sprzeciwie pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa wg norm przepisanych.

Zaprzeczyła jakoby była związana ze stroną powodową opisaną w treści pozwu umową. Podała, że stroną umowy o dostarczanie energii elektrycznej oraz najemcami lokalu przy ul. (...) byli jej dziadkowie. Przyznała jednak, że zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu do dnia 3 września 2011 r. Podniosła, że z powyższych względów wywodzenie roszczenia z treści umowy oraz wystawionych faktur VAT było bezzasadne. Pozwana, z uwagi na nieistnienie obowiązku umownego, zakwestionowała również zasadność naliczenia podatku VAT.

W odpowiedzi strona powodowa podniosła, że skoro pozwana zamieszkiwała w lokalu po śmierci najemców, na niej ciążył obowiązek uregulowania należności z tytułu energii elektrycznej. Podniosła, że w latach 2009- 2010 r. opłacała należności z tytułu energii.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 1961 r. poprzednik prawny strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. zawarł z B. S. umowę o dostawę energii elektrycznej do lokalu położonego przy ul. (...).

B. S. zmarł w dniu 23 sierpnia 2007 r.

Dowód: -umowa z dnia 17.04.1961 r., k.35-38;

-kopia odpisu skróconego aktu zgonu nr 4809/2007, k. 6.

W dniu 1 sierpnia 2008 r. pozwana wraz z córką zamieszkała w lokalu przy ul. (...). Tego dnia dokonała również zameldowania w lokalu. Do dnia 11 sierpnia 2008 r. mieszkała z nią również babcia- S. S., wdowa po B. S..

Z uwagi na niespełnienie przesłanek z art. 691 k.c. pozwana nie wstąpiła w stosunek najmu po zmarłych najemcach. Gmina W. odmówiła jej również zawarcia umowy najmu lokalu wzywając do jego dobrowolnego wydania zarządcy, tj. Zarządowi Zasobu Komunalnego przy ul. (...) we W..

Dowód: -kopia odpisu skróconego aktu zgonu nr 4709/2008, k. 6;

-pismo z dnia 18.11.2008 r., k. 8-9;

-zaświadczenie z dnia 5.01.2012 r., k. 10;

-zeznania świadka Z. N., protokół rozprawy z dnia 17.06.2013 r., płyta CD, k. 79;

-przesłuchanie pozwanej A. O., protokół rozprawy z dnia 17.06.2013 r., płyta CD, k. 79.

Po śmierci B. i S. S. pozwana regulowała rachunki za energię elektryczną w lokalu przy ul. (...). Odbierała korespondencję kierowaną przez stronę powodową, a adresowaną do B. S.. Próby przepisania licznika energii na pozwaną okazały się bezskuteczne, bowiem pozwana nie dysponowała tytułem prawnym do lokalu.

Z uwagi na trudności finansowe i ciężką sytuację pozwana zaprzestała opłacania rachunków za energię elektryczną. Ostatnich wpłat- za okres od kwietnia 2009 r. do maja 2010 r. dokonała w dniu 4 sierpnia 2010 r.

Dowód: -zaświadczenie z dnia 5.01.2012 r., k. 10;

-faktura VAT nr (...), k. 54;

-zeznania świadka Z. N., protokół rozprawy z dnia 17.06.2013 r., płyta CD, k. 79;

-przesłuchanie pozwanej A. O., protokół rozprawy z dnia 17.06.2013 r., płyta CD, k. 79.

Strona powodowa naliczyła następujące opłaty za korzystanie z energii elektrycznej w lokalu przy ul. (...):

-za czerwiec 2010 r. kwotę 67,09 zł z terminem płatności do dnia 20 lipca 2010 r.;

-za lipiec 2010 r. kwotę 58,93 zł z terminem płatności do dnia 20 sierpnia 2010 r.;

-za sierpień 2010 r. kwotę 58,93 zł z terminem płatności do dnia 20 września 2010 r.;

- za wrzesień 2010 r. kwotę 75,73 zł z terminem płatności do dnia 20 października 2010 r.;
- za kwiecień 2011 r. kwotę 42,46 zł z terminem płatności do dnia 30 maja 2011 r.;
- za okres od dnia 19 kwietnia 2010 r. do dnia 13 kwietnia 2011 r. kwotę 736,09 zł tytułem niedopłaty z terminem płatności do dnia 30 maja 2011 r.;
- za maj 2011 r. kwotę 61,02 zł z terminem płatności do dnia 20 czerwca 2011 r.;
- za czerwiec 2011 r. kwotę 69,63 zł z terminem płatności do dnia 20 lipca 2011 r.;
- za lipiec 2011 r. kwotę 61,02 zł z terminem płatności do dnia 22 sierpnia 2011 r.;
- za sierpień 2011 r. kwotę 61,02 zł z terminem płatności do dnia 20 września 2011 r.;
- za wrzesień 2011 r. kwotę 78,76 zł z terminem płatności do dnia 20 października 2011 r.;
- za okres od dnia 13 kwietnia 2011 r. do dnia 16 kwietnia 2012 r. kwotę 665,81 zł tytułem niedopłaty z terminem płatności do dnia 7 maja 2012 r.

Kwoty poszczególnych opłat uwzględniały należny podatek VAT.

Dowód: -faktura VAT nr (...), k. 50-53;

-faktura VAT nr (...), k. 54-57;

-faktura VAT nr (...), k. 47-49.

W dniu 3 września 2011 r. pozwana przeprowadziła się wraz z córką z lokalu przy ul. (...) do swojej matki Z. N.. Mieszka tam nieprzerwanie nadal, nie wracała do lokalu przy ul. (...). Wyprowadzając się z lokalu pozwana nie spisała liczników energii elektrycznej, nie wezwała również inkasenta strony powodowej celem dokonania odczytu licznika. W kilka dni po wyprowadzce, około 7-8 września 2011 r. pozwana zdała klucze do lokalu zarządcy budynku mieszczącego się przy ul. (...) we W., nie otrzymała jednak protokołu zdawczo- odbiorczego lokalu. Wyprowadzając się z lokalu pozwana wiedziała, że zadłużenie z tytułu opłat za energię elektryczną sięgało kwoty około 1200 zł.

W dniu 5 stycznia 2012 r. pozwana wymeldowała się z lokalu przy ul. (...).

Dowód: -zaświadczenie z dnia 5.01.2012 r., k. 10;

-zeznania świadka Z. N., protokół rozprawy z dnia 17.06.2013 r., płyta CD, k. 79;

-przesłuchanie pozwanej A. O., protokół rozprawy z dnia 17.06.2013 r., płyta CD, k. 79.

Pismem z dnia 15 marca 2012 r. strona powodowa wypowiedziała umowę sprzedaży energii elektrycznej z uwagi na zadłużenie w płatnościach sięgające kwoty 1370,62.

Dowód: -pismo z dnia 15.03.2012 r., k. 39-41.

Pismem z dnia 8 maja 2012 r., doręczonym w dniu 11 maja 2012 r., strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 2036,43 zł tytułem należności za energię elektryczną objętych fakturami wystawionymi od lipca 2010 r. do maja 2012 r. w terminie 14 dni.

W odpowiedzi pismem z dnia 14 maja 2012 r. pozwana poinformowała, iż w lokalu przy ul. (...) zamieszkiwała do dnia 3 września 2012 r., przy czym podniosła, że nie zawierała umowy o dostarczanie energii elektrycznej, zaś strona powodowa, mimo rosnącego zadłużenia, nie wstrzymała w porę dostarczania energii.

Pismem z dnia 20 czerwca 2012 r. pozwana zwróciła się do strony powodowej o wykaz pojedynczych faktur, miesięcznych kwot zadłużenia, a nie kwot zbiorowych.

Pismem z dnia 20 czerwca 2012 r. strona powodowa poinformowała, iż z chwilą śmierci B. S. umowa o dostarczanie energii elektrycznej wygasła, a jej pobór odbywał się nielegalnie. Podała, że ze względu na brak dostępu do licznika, nie dokonano jego demontażu, nadto należność ujętą w fakturze VAT płatną do dnia 7 maja 2012 r. wyliczono poprzez wyszacowanie wskazania poboru energii.

W odpowiedzi pozwana podtrzymała dotychczasową argumentację wnosząc o podanie wskazań zużycia energii na dzień 3 września 2011 r.

Dowód: -pismo z dnia 08.05.2012 r., k. 11, 45-46;

-pismo z dnia 14.05.2012 r., k. 12;

-pismo z dnia 20.06.2012 r., k. 13;

-pismo z dnia 20.06.2012 r., k. 14-15;

-pismo z dnia 20.07.2012 r., k. 16-17.

Do lokalu przy ul. (...) nadal doprowadzana jest energia elektryczna, a licznik nie został zdemontowany.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. domagała się zasądzenia od pozwanej A. O. kwoty 2220,67 zł tytułem należności za dostarczoną do lokalu przy ul. (...) energię elektryczną w okresie od maja 2010 r. do kwietnia 2012 r.

Pozwana nie kwestionowała, że w przedmiotowym lokalu zamieszkiwała od sierpnia 2008 r. do września 2011 r. i w tym okresie była wyłącznym odbiorcą energii elektrycznej. Podała, że regulowała należności za energię elektryczną zgodnie z wystawionymi fakturami VAT (blankietami wpłat), do których miała dostęp i które otrzymywała. Również z treści przedłożonej faktury VAT (...) wynikało, że za okres od kwietnia 2009 r. do maja 2010 r. pozwana uregulowała w całości należności z tytułu pobranej energii. Miała zatem świadomość ciężącego na niej obowiązku oraz akceptowała sposób wyliczenia poszczególnych opłat, w tym doliczenie podatku VAT, i zasady płatności.

W oparciu o przedmiotowe okoliczności Sąd uznał, że między stronami doszło do konkludentnego nawiązania stosunku umownego, na mocy którego strona powodowa dostarczała do lokalu energię elektryczną na dotychczasowych warunkach, zaś pozwana zobowiązana była, jako osoba korzystająca, do zapłaty wynagrodzenia z tego tytułu. Wskazać przy tym należy, że przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne (Dz.U. z 2012, poz. 1059 j.t.) nie wymagają dla umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii zachowania określonej formy, dlatego też również umowa zawarta ustnie jest ważna. Skoro zaś strony związane były powyższym węzłem obligacyjnym, na pozwanej spoczywał obowiązek regulowania opłat za dostarczoną do zamieszkanego przez nią lokalu energię elektryczną. Podczas swojego przesłuchania pozwana o obowiązku tego nie kwestionowała wyrażając gotowość zapłaty należności objętych żądaniem pozwu przy czym wyłącznie za okres, w którym w lokalu faktycznie zamieszkiwała.

Argumentacja pozwanej w tym zakresie zasługiwała na uwzględnienie. Z zeznań świadka Z. N. oraz przesłuchania samej pozwanej wynikało, że zamieszkiwała ona w lokalu wyłącznie do dnia 3 września 2011 r., po tej zaś dacie

wyprowadziła się i nieprzerwanie zamieszkuje wraz z córką u Z. N.. Sąd dał wiarę zarówno zeznaniom świadka, jak i przesłuchaniu pozwanej w tym zakresie, zważywszy, że pozwana już na etapie przedprocesowym- w korespondencji ze stroną powodową- okoliczności te przywoływała. Nie zostały one podniesione zatem wyłącznie na potrzeby niniejszego procesu. Również strona powodowa nie zdołała przedmiotowych zeznań podważyć, nie zgłosiła również żadnych wniosków dowodowych mających na celu wykazanie okoliczności przeciwnej. Przedłożyła wprawdzie zaświadczenie, z którego wynikało, że pozwana w lokalu przy ul. (...) zameldowana była aż do stycznia 2012 r., jednakże z faktu tego nie sposób wyprowadzić domniemania, że do tego okresu w nim faktycznie zamieszkiwała. Na gruncie prawa cywilnego żaden przepis prawny nie łączy z faktem zameldowania w danym lokalu, czyli czynnością z zakresu prawa administracyjnego, domniemania prawnego, że osoba zameldowana w lokalu rzeczywiście w nim mieszka. W ocenie Sądu nieuprawnione byłoby również wyprowadzanie takiego domniemania faktycznego (art. 231 k.c.), skoro z doświadczenia życiowego wynika, że częste są sytuacje, w których osoby zameldowane w konkretnym lokalu faktycznie w nim nie mieszkają.

Z tego też względu Sąd uznał roszczenie strony powodowej obejmujące okres po dniu 3 września 2011 r. za nieusprawiedliwione co do zasady i powództwo w tym zakresie oddalił.

Nie sposób było przy tym przyjąć, że na pozwanej winien ciążyć obowiązek zapłaty połowy należności ujętej w fakturze VAT obejmującej zbiorcze naliczenie za okres od dnia 13 kwietnia 2011 r. do dnia 16 kwietnia 2011 r. Strona powodowa nie wykazała bowiem, że pozwana, poza należnościami wynikającymi z uprzednio wystawionych faktur, zużyła dodatkowo energię elektryczną odpowiadającą takiej kwocie, tym bardziej, że jak wynikało z treści pisma procesowego strony powodowej datowanego na dzień 19 lipca 2013 r., do lokalu nadal dostarczana jest energia elektryczna, a licznik nie został zdemontowany. Potencjalnie zatem również osoby trzecie mogły z przedmiotowego licznika korzystać. Skoro zaś pozwana po dniu 3 września 2011 r. w lokalu nie zamieszkiwała, a żadna ze stron nie wykazała, że lokal ten pozostał niezasiedlony, obciążanie pozwanej jakąkolwiek częścią przedmiotowej opłaty byłoby nieuzasadnione.

Jako chybione z kolei Sąd uznał zarzuty pozwanej odnośnie nieudowodnienia roszczenia co do wysokości ze względu na nieprzedłożenie odczytów licznika energii elektrycznej na dzień 3 września 2011 r. Wprawdzie przedłożone blankiety wpłat stanowiły wyłącznie prognozę zużycia energii elektrycznej, jednakże ustaloną w oparciu o poprzednie rozliczenie i poprzednie zużycia. Nadto faktury zawierały szczegółowe wyliczenia jakie należności i z jakich tytułów (opłaty stałe, przesyłowe, zmienne itp.). wchodziły w skład każdej kwoty. Na pozwanej zaś, jako opuszczającej lokal, spoczywał obowiązek ostatecznego rozliczenia się z dostawcami mediów w oparciu o wskaźniki liczników. Pozwana zaś nie dochowała podstawowych aktów staranności wymaganych w takich okolicznościach i nie dopilnowała ani ustalenia stanu licznika ani też jego demontażu. Wprawdzie wskazywała, że zgłosiła fakt opuszczenia lokalu w biurze obsługi klienta strony powodowej, jednakże na powyższą okoliczność nie przedłożyła żadnego dowodu. Przyznała również, iż nie zadbała o spisanie stanu liczników ani o sporządzenie protokołu zdawczo- odbiorczego lokalu zdając klucze zarządcy budynku. Zaniedbania pozwanej w tym zakresie nie mogą zaś obciążać strony powodowej, która jako lojalny kontrahent wywiązała się z obowiązków umownych. Z tego też względu Sąd w całości obdarzył mocą dowodową przedłożone faktury VAT uznając je za wystarczające dla ustalenia wysokości zobowiązania ciążącego na pozwanej.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty Sąd oparł o treść art. 481 k.c.

W tym zatem stanie rzeczy, należało orzec, jak w punktach I. i II. wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na treści przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Strona powodowa wygrała sprawę w 58,53% ponosząc koszty postępowania w łącznej wysokości 647zł (30 zł opłaty od pozwu, 600 zł kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa). Pozwana poniosła koszty w łącznej wysokości 617 zł (600 zł kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa).

Mając zatem na uwadze dyspozycję cytowanego wyżej przepisu Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 129,87 zł ($58,53\% * 647 \text{ zł} - 41,47\% * 617 \text{ zł}$).

Mając na uwadze powyższe, o kosztach postępowania należało orzec, jak w punkcie III. wyroku.